
NIEROZMYŚLNOŚĆ (5) *sb f*

W pisowni łącznej (4), w rozłącznej (1).

e oraz oba o jasne.

sg N nierozmyślność (3). ◇ G nierozmyślności (1). ◇ D nierozmyślności (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) s. v. rozmyślność.

Brak zastanowienia się, pochopność; temeritas, incogitantia Mącz, Modrz, Cn; praecipitatio Cn [w tym: czyja (1)] (5) : Temeritas, Vporá/ nie rozmyślność. Mącz 442c, 59b; może fie to/ iż ták mam rzec/ wielkiej nierozmyślności wálzey przypifác. ModrzBaz 144v.

W połączeniach szeregowych (2): ktorzi [poddani] ábo z omyłki/ ábo z nierozmyślności/ ábo z pychy/ ábo z ktorey infzey wády [seu errore, seu temeritate, seu superbia, seu quovis vitio lapsos] przeciwko niemu [władcy] wyftąpili? ModrzBaz 127, 99.

Synonimy: głupóść, niebacznóść, nierozum, szaleństwo, szaloność.

Cf NIEROZMYŚL, NIEROZMYŚLENIE, [ROZMYŚLNOŚĆ]